

בלי משוח פנים.

מסורת ישנה היא בהעולם הזה להקדיש את גיליון יום-העצמאות בעיקרו למיבצע המכיר ולכלול את החיוב הסודי בקיום המדינה. השנה אינה יוצאת מכלל זה. יום-העצמאות הוא חג לאומי. הוא מוקד לרעיון אשר הוא, לדברי ההיסטוריון הבריטי ארנולד טויבני, "הדת השלטת של תקופתנו". אולי מותר גם לנו לנצל הזדמנות זו כדי להקדיש כמה רגעי מחשבה לרעיון זה, לחיוב הסודי שבו, וגם לסכנות המכרעות בו.

אנשים לאומיים הבינו תמיד איש את רע
המקבר למיחרסם ולחיותות צראיות;
עברו לאומי, למשל, יכול להתיחס רק כבזו
לערבים הבורגנים בעמם כדי למצוא חן
בעיני המושל הצבאי. הוא ימצא בנקל שפה
משותפת עם ערביי ישראל הגאה בלאומיותו.
מוזרהה עם שאפתני יאחר העמים הערביים.
רק בזו שנים כאלה יאחר שלום של ממש.

כמו כל רעיון מוסרי גדול, קל להפוך את האלאמיות נושא לפורחן-איליים, מולך שותהים ורומס-עצמות. פגניות זו יכולה להיות מופנית כלפי חוץ או כלפי פנים — ולרוב היא בועטת בשני הכיונים בעת

מכת

אמת בעיניו שם

מאמרים על תרד"ה הקטן בהתחדדות המור
רים והעולם הזה 1126 והלאה) גרסו יו
סיוק רבי כמורה, יודע אני היטב מה
העצב, אני מרגיש את הכל על כתפי...
גם אני כמותה מורה משלך את, "הד החי
נור" למח האשפה, "הד החינוך" הד
התכלול, הסמל לכל התכלול "שמאחוריו"
ההיסטוריה, כפייה.

חברי המערכת:

ב'יותר במדינות

אליל הלאומיות הכוזבת יכול לאכול את האדם. סיסמתו היא: „אין אלוהים מלבד המדינה, והמנהיג של היום הוא נביאו!“ הצואה דורש מהאדם להשתעבד, לחתור על עמיות החופשית, להפוך ברג מסומסם וחפראונים במכונה דורסנית אדירה.

★ ★ ★
 אלילי הלאומיות הכוזבת יכול גם לאכול
 אומות אחרות. תוך שהוא מסתער על דאג
 מים אחרים כדי לשדוד את אדמתם או לח
 סא את שאפותיהם הלאומיות. הוא מפתה
 את האומה בדגל המבריק של מסעצחון
 הלארדת האומה. אולם בסוף מתגלה תמיד
 שהיה זה דגליהתענועים של מסעהצחונות.
 הסיבה נעוצה לא רק בשכרוןהנצחון,
 שאינו יכול לעצור. אולי הסיבה היותר
 עמוקה היא שבהתקיפם את האומה של
 הוולח, הורסים הדמגוגים הלאומניים את
 העקרונ המוסרי של הלאומיות העצמית.
 ללא עקרון מוסרי זה, לא נותר מן האומה
 אלא עדר שוודים ללא מצפן.

דגלים רבים יעברו על פנינו ביום-העצ-
מאות- נבחר-נא בין דגלי הלאומיות הכנה
לבין דגלי התרמית ההפגזתית, בין דגלי
הטוהר לבין דגלי הסומאה, בין דגלי היצירה
לבין דגלי ההרס.

Gr. 10th

כרור ישמי אינו אמיתי אינני רוצה
לשכל פניה
עמידה שחור, מורה בגליל
רע ומר הוא המצב הישורר בבתי הספר
רע ומר מצבו של המורה, אך הסובלים
העשירים הם ילדיו

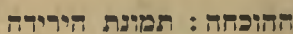
המשטר שהנהיג מרכז המורים דורש מהל
מורה ביטול כל אישיותו העצמית... תה
בע ממנו להיות נופתצופים כלפי התלמי

המורים נמסרים ואין מי שיסמור לצידם.
ברוך בין מרבו המורים והמורים צורק
תמיד המרכז. כי קיים הכלל "שמור פן
ואיסמור לך". מעשי מוריהתכוון מעורר
נאוה כלב כולנו. הלוואי ויכולנו ללכת
בעקבותיהם.
אינני מעין למסור לכם את שמי, פן
יבועץ לי.

ררררר ררררר

קראתי את ספרו – המדן – של ספיר
 של ראש הממשלה ושר החסות ור
 נורויו אודות מרשת, הקריאה אל הדגל
 והעולם הזה (112). אוניתו עננה בכוס
 לשמחת השור, בליברפול אנליה. מפי
 סמאורם שבאו לעבודה נוע לנן בן, שוב
 פרצה מלחמה בין ישראל לנשותיה. העת
 נום הקסומים יצאו בכותרם ראשית
 נים על יום כללי בישראל וגוים כללי
 ומצב הזן נגדי בארצות השכנות. על
 מצב של, קרב מלחמתיסיו במדור החיכוך,
 על סכנת התקלחות כללית באזורי ובר'
 היו נדרשו איתור מיידי של הסכנה בסרם
 האים על שרות העולם נוכח המצב המתוח
 במזרח אשלות.

פרשנים צביאים ומדיניים ניסו לנתח את המצב והמציאות הסבירה מדויקים, המתקבלים על הדעת, לצער חיישראלים. היו גם ודוינים שלא התעצלו, מיהרו להוציא מסר הארכיון לנפוחם של תמונות המראות מור ישראלי משוררים נע מעברה, חיל נרגלים ויש ראוי בפעולת קרב, ולהכות של חיל האוויר הישראלי. בכך שאמנם פרצה — את עומדת הפרוץ — מלחמה, לא כפר איש. הרושם הכללי היה אחר. רבות נחלשו רק הדיכויים.

למנועיה. נבחרנו רבים מאתנו מיהר לֵשֶׁ
לֹא מברקים שמספחתינו בארץ.
ישאר שנינו ואמר עם כל שְׂמִירָה יודע
הוא אצטעם ואלחין בין אֵלֶּם פִּתְחָה
לִפְנֵי קָהָה הוּא לְשׁוֹט וְהַכֵּל בְּמִסְתֵּרָה
שִׁאֲנָה קִימָתָה. הִכֵּל הִקְהָה וּפְתָח מִיד נִבְנִי
חֻת וְקִינִית לְכִינֹו מִסְתֵּרָה קִימָתָה קִימָתָה.
כִּי כֹה אֵל כְּדָא לְגַדֵּל הִכֵּל הַנּוֹבֵן יֵד
קִימָתָה אֲנִי יִדְרֹת אֲחִישִׁי וְיִשְׁאֵר יֵד
מִמֶּלֶךְ קִמְמוֹת תִּדְרֹת צִיִּים לִמָּה שִׁיחִלְתָּ.
כִּי כֹה יֵשׁ עֵתָה.
וְהִרָו וְאֵת כְּשִׁמְרָתִי בַּעֲחֻנֹות
אֲרָצָה — עַל תְּנוּבֹת הַאֲפֻתְהוֹן שֶׁ אִילוֹ
לִיכִים, שְׂמִירָה לְחֻקֹּו שְׂבִינֵי מִלְחָמָה בִּי
פִּתְחָה גִבְרִית שֶׁ "מִשְׁוֹ" וְדַע מִלְחָמָה
"קִדְרֹו" — עַל כִּסֵּר הִיָּה כִדְרֹו כִלְלֵה
לְמִישְׁתֹו נֵד אִילוֹ מִסְתֵּרָה — וְאֵם כִּלְלֵה
קִימָתָה מִסְתֵּרָה כֹּזֹו הֵם וְזִמְסֵה
כְּדָא לְהִתְרֹת קִצָּת בְּהִשְׁוֹתָם.

הַשִּׁמְשָׁם אֶת הַמִּשְׁמָלָה בְּחוֹסֵר רֵאיוֹת הָעַיִן
תִּדְרֹךְ בַּעֲיָיִן קוֹסְפִּים וְאֶלִּיָּהוּ (תְּעוֹלָם הַזֶּה
1124) וְאֵלָּה לֹא כִי הָעֵצִים אֲחֵם הָאִשִּׁים
בְּכָךְ כִּמְעַט וְדֹאֵי הוּא כִי קוֹסְפִּים תִּתְחַס
יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵת הַשֵּׁנָה עֲמֻתָּהּ, כִּפִּי יִשְׂרָאֵל
יִתְחַסֵּת יִשְׂרָאֵל עֲתָה. סִפְּקֵם אִם הִיא תִּתְחַס
אֲחֵתָהּ בְּכָלֵל יִתְחַסֵּי קוֹסְפִּים וְקוֹסְפִּים. קוֹסֵם הַמִּי
עֲמֻת הַחַיִּים בְּרָעָם יִמְעַט זֹאת כִּפִּי הַשֵּׁנָה
עֲמֻת זֹאת בְּמִקְרָה יוֹם. מִקְרָה, אֶלִּיָּהוּ
עֲמֻתָּהּ רַק תִּתְחַס קוֹסֵם בְּאִוֵּם הַלְחָמָתָהּ
הָאֲמִתִּי. יִשְׂרָאֵלִית וְתִנְעַל כִּי שְׂעָרֶיהָ בִּפְנֵי
הָעֵלִיָּה יְהוּדִית. כִּפִּי שְׂעָתָה זֹאת שִׁכְנָתָה
מִחוּסֵר

תמיכתנו במדינות אלה היא ניסוח הענף
עליו אנו יושבים. נוכל להתעסק בנסיונות
באלה כשנגיע לעצמאות.

מפילא. מעולם לא חשבת כי בין ההצ'הרות הישראליות ובין המעשים קיים פער. סיפור לי תמיד כי אלו מדינה מתקדמת, מצביעה כשרק אפשר עבור עניינים צודקים. ההצבעה עבור לוב וסודו נראתה

והנה באה תחבת וזה אחת שמקריאה
כלת סכונת הונגלי לראותה כאיית
ישראל (וספירה אח ספד האלילות (הער
סוף הוה (112). כיצד יכילם כל אותם כת
בים באים לרעוים על כך שישאר לא
הומנה לאותה סכונת קוסמית שיא אפי
המה אילו לישנה אחת שי חברי אותו
הערו לרעוע לעצמאות או לייצוג בוג
אומים בלשון. רעשו לי בלכר מעל דפי
העונכס אח מרי האנו טובה אחת מה
אורים מאיך שער מתוך מאוה.

צודק הקורא רובינשטיין והעולם הזה

יחזקאל ה' רמתינן

...אין זה קומץ. זהו החלק הארי.
דליה עמינדב, ירושלים

תמננו לקרוא את תשובתו של דובר משרד החינוך (התקום הוא 1127) האשר יהיו על מדרג הנדל"ש בנעמי יפה, כי הוא היה טוען כאילו בנעמי סוטר משום שהיה ברור את תנאיו, כי המערה בחינתו עליו לעצור בצורת ברורה, וזאת בתור נציגו שתחתיהם בטיוח האמור, כי העליה והייתה בוצעו באור מלא כמו כי מנחה האתיקה את המדרג. שאילו אותה כי שמוס' בנעמי צבאי רשמי, כאילו חסא בזה שברס דברה טוטו לפני תלמיד, לעצם האשמה לאמור: לא ראינו בכל תקופת המנהל הנדל"ש כי רובה טוטו איוה שהוא ולא ברור לנו, אם כי מהיכן שאב דובר משרד החינוך את האינופורמציה שלו.

אריה כץ, יעקב צור, שרה גולדשטיין,
חברי ועד כיתה י"א של בית הספר
הריאלי מונטפורי, תל-אביב

תצלום הוכחה שצולם בשעת ירידתם של
חברי הקבוצה מן המצדה, לאור היום —
ראה תמונה.

כאב לבו ה'לומד בבית־ספר תיכון הכולל במסגרתו את אימוני הנד"ע, נודעותו לקרוא את כתבתם על אסון עיוגדי (העו"לם הזה 1126). לא הייתי מסוגל להאמין הנורמים האחראיים במשרד החינוך וה'תחובת שווים להעריך אינסטרסם פסנוניים על הדאגה שלום ילדיו

י. מרום, תל-אביב

כתבתם על המדריך אשר הוחר בשעתו
את משרד החינוך על הסדרים הקוליים במ-
נות הנוער, אינה נותנת לי לעבור על
פרשה זו בשתיקה. כיצד יכולים כיום האח-
אים לארגן אותם המהכות, להניקות מאח-
יות המורה למוטם? ארבעת העשרים
נספסו באופן המחזיר? האם כל מה שהם
סובלים להניב בניהם מהבטא בצורה
החינוכית בה הם מנסים להציג את המד-
ר?

חנה גרינשפן, כפר-ציונה

מכתבו של דובר משרד החינוך מציינו
המחבר הבחירות המקובלות בתנובותיהם של
הדוברים למיניהם במדינה. אולי מועד
הם בתוצאות משתבח התנועה של המדובר
לנעמי יפה, "הובא הדו"ח לישימת לב המר-
אונים על פעולות הדג"ע והוסקו ממנו
הסקנות הראויות." רומני שהצטרף ואני
לחייב לדעת מה היו משקנות אלה בדיוק
ומי נענש או פוטר כתוצאה מכך. תשובות
המסקיט על דוב משרד החינוך היו עני-
ני נופש של מכות המיטוט. איך אפשר
להבין אחרת את משקנות ועדת החקירה של
משרד התקלאות שהוקמה לחקירת האסון בו
מצאו את מותם ארבעה ילדים, שלא מעבר
לנכון אפילו לציין בדו"ח שלה את המעור-
בות העוועדה בלגנה המכובדת לא היה רשיון
לחילול נוסעים?

דבריו הכתובים של רזבר משרה החינוך אינם עשויים לצערי לעורר מידה גדולה יותר של אמונו מאשר דבריו הנאמרים על-

המוטופור לא נמסר: ער עצם היותו זהב
עשתה זו הרוח"ח כפי שמבייב הנהל -
ועבדה זו אינה ניתנת לשימוש ע"י
מפוטריסרס על הוברה. דבריו כי "המס"
כדי תאשמוט ופעוט" מוסר" בדבר הפול
למצדה והיורה שפועל בביכול בחשיכה
לא אהר מאלה שחשלתפו בסיוע האמר
הם שגר נס ותו לא" ער כר יוכל להעיר
היצד יסבירו נורמי משדר החיור" את
ועבדה" שמדורו חסר אחריות" וצא באי
שפועל על תלמידים ובקמרים פסומים לא
שור הפיתוק על הנהל" כחאור" לישע
לא מלוה נוסף. וואה תחדשים לאהר מיה
תהנה ע"י-נד"ד

בנועמי יפה, תל אביב
מכתבו של מנחם בגין, שפוטרו אחרי
שהאשים את פיקוח הגזניע בניהול רשלני
של מחנה עיוני, מהווה האשמה נוספת,
המחייבת תגובה רשמית של הווענים בדבר

מספר 1128 שנה 22
ד' אייר תשי"ט, 12.5.1959
המחיר 550 פרוטות